

Результаты наблюдений, приведенные в таблице, показывают, что у большинства телят контрольной группы отмечались симптомы, характерные для диарейных болезней. Данные симптомы были выявлены у 18 животных, преимущественно на 2-5-й дни жизни. При этом у 9 телят (50 % от всех заболевших) было установлено тяжелое течение болезни (токсическая форма). У остальных телят болезнь протекала в лёгкой (простой) форме. В опытной группе диарейная патология была зарегистрирована у 6 телят и характеризовалась лёгким течением.

Наблюдение за телятами велось до 30-го дня жизни (период содержания в индивидуальных домиках). За этот период в контрольной группе пало три телёнка (в опытной группе случаев падежа не было). Вместе с тем следует отметить, что гибель телят контрольной группы произошла в первые 10 дней жизни (на 2-4-й день после появления клинических признаков). Причиной смерти во всех случаях были обезвоживание организма и сердечная недостаточность.

У животных опытной группы среднесуточный прирост живой массы оказался выше на 50 г (11,1 %) по сравнению с телятами контрольной группы. Следует отметить, что, несмотря на кажущееся незначительное различие, суммарный прирост живой массы в опытной группе составил 300 кг, а в контрольной – 230 кг (на 70 кг меньше).

На основании проведенных исследований также было установлено, что эффективность использованного способа выпойки первой порции молозива для профилактики диспепсии телят составляет 70 %, на 60 % выше, чем в контрольной группе.

Таким образом, применение зонда (дренчера) для выпойки первой порции молозива телятам позволило снизить их заболеваемость на 60 %, уменьшить тяжесть переболевания и повысить сохранность телят до 100 %, а также увеличить их продуктивность.

УДК 636.2.034.087.7

Лопатнюва А. В., студентка VI курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Кравченко О. О., кандидат с.-г. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет, Миколаїв, Україна

ЗНАЧЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНІСТІ КОРМІВ В РАЦІОНІ ДІЙНИХ КОРІВ

Актуальність досліджень. Збалансування раціонів молочних корів – запорука їх високої продуктивності. За умов інтенсифікації молочного скотарства організація годівлі тварин повинна базуватися на наукових положеннях про оцінку поживності кормів. Тому для повноцінної годівлі молочних корів визначення хімічного складу кормів у різних зонах і в окремих господарствах має першочергове значення. Визначення фактичної поживності кормів дає змогу обґрунтовано складати збалансовані раціони та об'єктивно оцінювати ефективність використання кормів продуктивними тваринами. Організація

раціональної годівлі молочної худоби базується на врахуванні потреб тварин в енергії, поживних і біологічно активних речовинах, необхідних для підтримання життєвих функцій організму, приросту живої маси, синтезу молока, збереження в нормі відтворювальних функцій здоров'я загалом.

Ефективне застосування кормів і найвигідніший коефіцієнт використання енергії на утворення продукції досягається у випадку, коли здійснюється підвищений рівень годівлі. Це забезпечує максимальну продуктивність тварин відповідно до їхнього генетичного потенціалу. Як свідчить практика, не вигідно витрачати корми на низькопродуктивну корову, але ще більш не вигідно погано годувати хорошу корову. При цьому чим вища продуктивність корів, тим більша кількість енергії повинна бути в розрахунку на одиницю сухої речовини кормів.

Мета: обґрунтувати повноцінність годівлі корів за показниками поживності.

Результати досліджень. За сучасними вимогами, для забезпечення повноцінної годівлі тварин необхідно майже 80 елементів живлення, а нормування раціону забезпечується при врахуванні, як мінімум, 24-х показників. Раціони корів необхідно регулювати, насамперед, за такими показниками елементів живлення: обмінна енергія (МДж), вміст сухої речовини, перетравний і сирий (здатний і не здатний до розщеплення) протеїн, цукор, крохмаль, клітковина (кислотна- і нейтрально детергентна), жир, макроелементи (кальцій, фосфор, магній, калій, сірка), мікроелементи (селен, кобальт, мідь, цинк, марганець, йод тощо), каротин, вітаміни А, D, Е. У раціонах слід також контролювати цукрово-протеїнове та енерго-протеїнове відношення. Основні помилки, яких допускаються під час планування та організації годівлі на молочних фермах, призводять до погіршення стану здоров'я корів та мають негативний вплив на рентабельність виробництва молока у господарстві

Вміст багатьох елементів живлення у кормах варіює. Тому при складанні раціонів для корів необхідно на основі лабораторних аналізів періодично контролювати фактичне надходження до організму деяких із зазначених елементів живлення, і особливо вітамінів та макроелементів.

Повноцінна годівля передбачає забезпечення тварин насамперед енергетичними кормами, оскільки молочна продуктивність корів до 50 % лімітується енергією. Чим вища продуктивність тварин, тим більше продуктивної енергії повинно бути в 1 кг сухої речовини раціону.

Важливе значення для підвищення молочної продуктивності корів має протеїнова поживність раціонів, яку оцінюють за кількістю сирого та перетравного протеїну, співвідношенням важко- і легкокорозчинних протеїнів; концентрацією їх у сухій речовині.

При нестачі протеїну молочна продуктивність корів різко знижується, а його надлишок призводить до неефективного використання білків кормів. Для високопродуктивних корів має значення не тільки валовий вміст протеїну в кормах раціону, а і його амінокислотний склад. Молочні корови з високими надоями мають особливу потребу в амінокислотах, що містять сірку, та в лізіні. Це необхідно врахувати при складанні раціонів.

З метою раціонального використання білкових кормів у раціонах молочних корів необхідно враховувати співвідношення розчинного та нерозчинного протеїну. Тому, знаючи кількість цих двох видів протеїну у кормах, можна підібрати за складом таку кормову суміш, у якій не буде відбуватися надлишкове розщеплення розчинного протеїну в рубці корови. Оптимальний вміст у сирому протеїні водосолерозчинних його фракцій коливається у межах 40-50 %. Гранулюванням та брикетуванням, термічною обробкою, а також хімічними методами можна понизити розчинність протеїну в кормах і тим підвищити ефективність його використання на 6-8 %.

Вуглеводна група елементів, серед яких найбільшу питому вагу займають цукор і крохмаль, забезпечує поліпшення мікробіологічних процесів у рубці, рівень інтенсивності утворення летких жирних кислот та їхнє відсоткове співвідношення. Установлено, що легкоперетравні вуглеводи задовольняють до 70 % потреби корів в енергії у період лактації. Вони є основними попередниками складових частин молока. Рівень легкоперетравних вуглеводів у раціонах регламентують за співвідношенням до перетравного протеїну. Оптимальне співвідношення цукру до перетравного протеїну в зимовий період у раціонах лактуючих корів змінюється у межах 0,8-1,0 : 1,2. Нестача цукру в кормах знижує мікробіальний синтез білка, негативно впливає на перетравлення клітковини та засвоєння каротину. Все це призводить до втрат білка і зменшення кількості одержаної продукції. Надлишок цукру призводить до депресії травлення і спрямовує перетворення речовини кормів на відкладання жиру, а не на утворення молока.

Висновки. Ефективність використання поживних речовин і нормальна життєдіяльність організму визначаються збалансованістю раціону і забезпеченням потреби тварин в енергії, протеїні, жирах, вуглеводах, мінеральних речовинах, вітамінах відповідно до продуктивності та фізіологічного стану. Надлишок чи недостатня кількість одного із елементів живлення по відношенню до інших викликає погіршення використання поживних речовин і призводить до порушення обміну речовин та зниження продуктивності.

УДК 636.4.068

Лоточинський П. Г., студент II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Цвигун А. Т., доктор с.-г. наук, професор

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ БВМД ПРИ ВИРОЩУВАННІ МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ НА М'ЯСО

Без використання білково-вітамінно-мінеральних добавок (БВМД) і преміксів важко реалізувати генетичний потенціал свиней. Завдяки використанню БВМД і преміксів вдається підвищити продуктивність свиней на 7,2-16,7% [3] при одночасному зниженні витрат кормів на 1 кг приросту живої